

Sve je lako uz EasyBCD

Baš sam, sotto voce pjevuckajući, radio zamalo-nešto-korisno, kad uleti naš „sekjuritif ofisir“ s Thinkpadom pod miškom i molbom da mu na C particiji ubijem 32-bitni Windows XP pa instaliram 64-bitni Windows 8, on ne bi jer se boji za preostale dvije Windows instalacije, naime, ima triple-boot, itd. Ljubazno mu objasnih da sam u velikom & važnom poslu te da mi se trenutno, a i inače, živo fučka za njegove mukice. On, pak, ugladenog tona i dostojanstvenog stava, uzvratit da je takvu reakciju i očekivao od zgubidana poput mene te će mi, ako mu ne sredim računalce kako i kada on hoće, obustaviti posudbe raznih IT časopisa... Ok – rekoh - pametniji popušta.

Thinkpadov DiskMan pokazao mi je raspored i vrstu OS-ova po particijama, vidi nižu sliku.

Volume	Layout	Type	File System	Status
WinXP-32 (C:)	Simple	Basic	NTFS	Healthy (System, Boot, Page File, Active, Crash Dump, Primary Partition)
DATA (D:)	Simple	Basic	NTFS	Healthy (Primary Partition)
Win7-32 (E:)	Simple	Basic	NTFS	Healthy (Primary Partition)
Win2012-64 (F:)	Simple	Basic	NTFS	Healthy (Logical Drive)

Disk 0 Basic 149,05 GB Online	WinXP-32 (C:) 49,00 GB NTFS Healthy (System, Boot, P	DATA (D:) 39,06 GB NTFS Healthy (Primary Partitio	Win7-32 (E:) 39,06 GB NTFS Healthy (Primary Partitio	Win2012-64 (F:) 21,92 GB NTFS Healthy (Logical Driv
---	---	--	---	--

Oduševilo me prisustvo 64-bitnog Windows Servera 2012 jer sam znalački skontao što mi je činiti: dignuti taj OS pa iz njega pokrenuti setup 64-bitne Osmice na C... ukratko, ekspresno se riješiti svega toga. Ali jao, kad se podigne, Server 2012 izmijeni slovačane oznake particija i sebi dodijeli C! Nakon kraćeg umovanja pomirih se s time da ipak moram Windows 8 instalaciju pokrenuti s optičkog medija, potom iz setupa formatirati C particiju (zahtjevano od sekjuritimena) što će – e, ovo mi je izazvalo akutni pankreatitis - uništiti konfiguraciju Boot Managera pa ću ga morati regenerirati **bcdedit**-om, krajnje neljubaznim Windows komandnolinijskim alatom.

Naredbom

```
bcdedit > d:\bcdcfg.log
```

spremio sam aktualne informacije iz BootMana na drugu particiju. Nakanih potom odraditi i backup podataka s particije D ali se, uz veliko olakšanje, prisjetih da ti podaci nisu moji... stoga odmah prijedoh na instaliranje Osmice. Odlično je nalegla na Thinkpadov hardver, dakle, taj dio je ok.

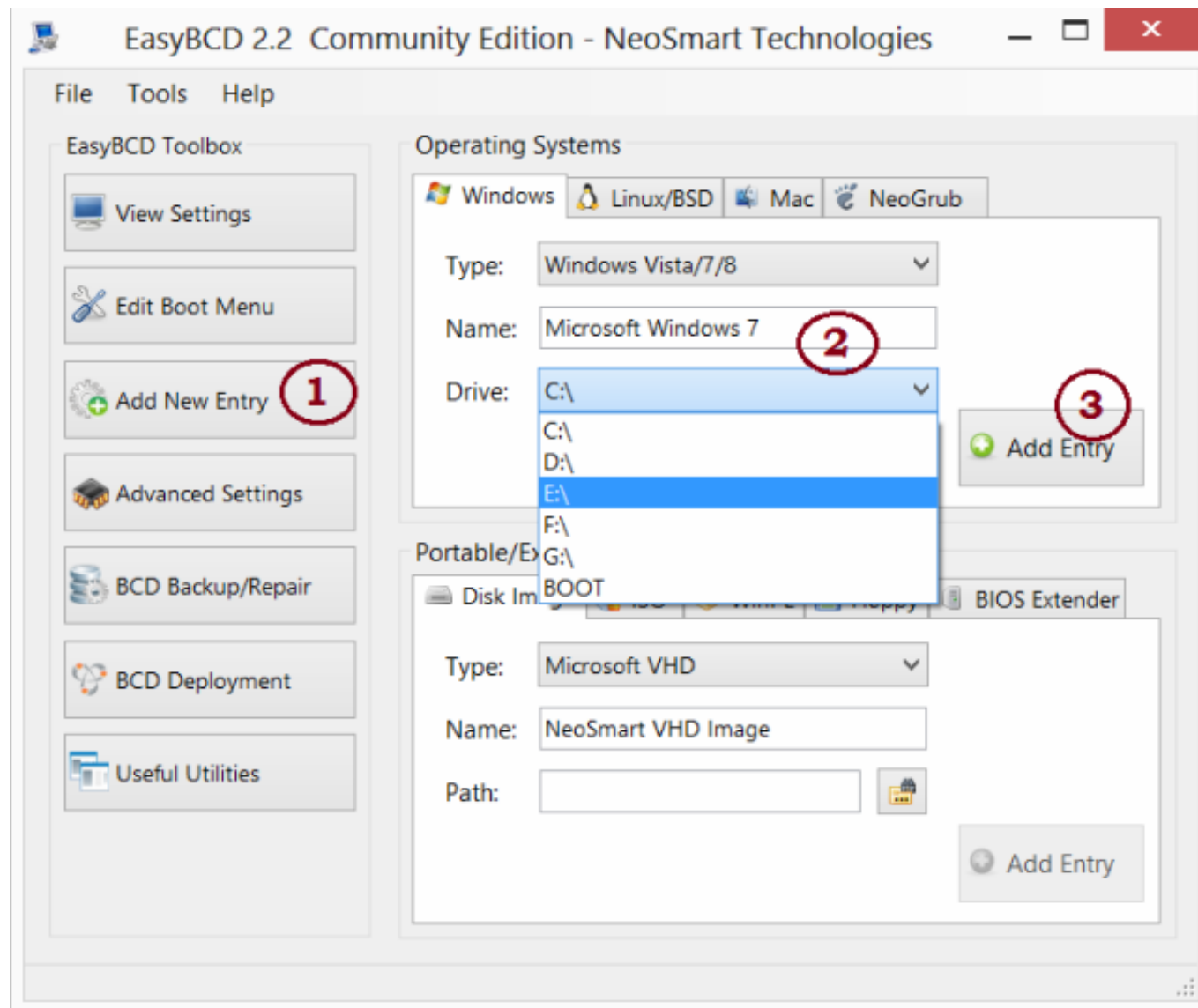
Idućih 5 minuta utrošio sam na osnovne provjere i ugađanja sustava a dodatnih 55 minuta na traganje za nekom slikovnom karikaturom koju ću zalijepiti na Desktop. Zajedno s kričavo-crvenom opaskom „TO SI TI!“. Jer rasni sistemac ništa ne ostavlja slučaju, jel'te!

Tako. Preostade ono najgore, ucjepljivanje dvaju OS-ova - Win 7 i Win 2012 - u BootMan. Dakle, neko vrijeme sam se nadmudrivao s brojnim opcijama bcdedita - s njime sam već radio ali uspješno sam

sve zaboravio – a onda samome sebi udijelih spasonosni savjet: „Rale, u svijetu postoji tisuće informatičara lijen... pametnih poput tebe, neko od njih sigurno je napravio nekakav GUI alat za upravljanje boot sekvencom na windozama.“ Već prvo guglanje potvrdilo je moju kvalificiranost za obnašanje savjetničke uloge, štoviše, došao sam u priliku birati između dva besplatna alata:

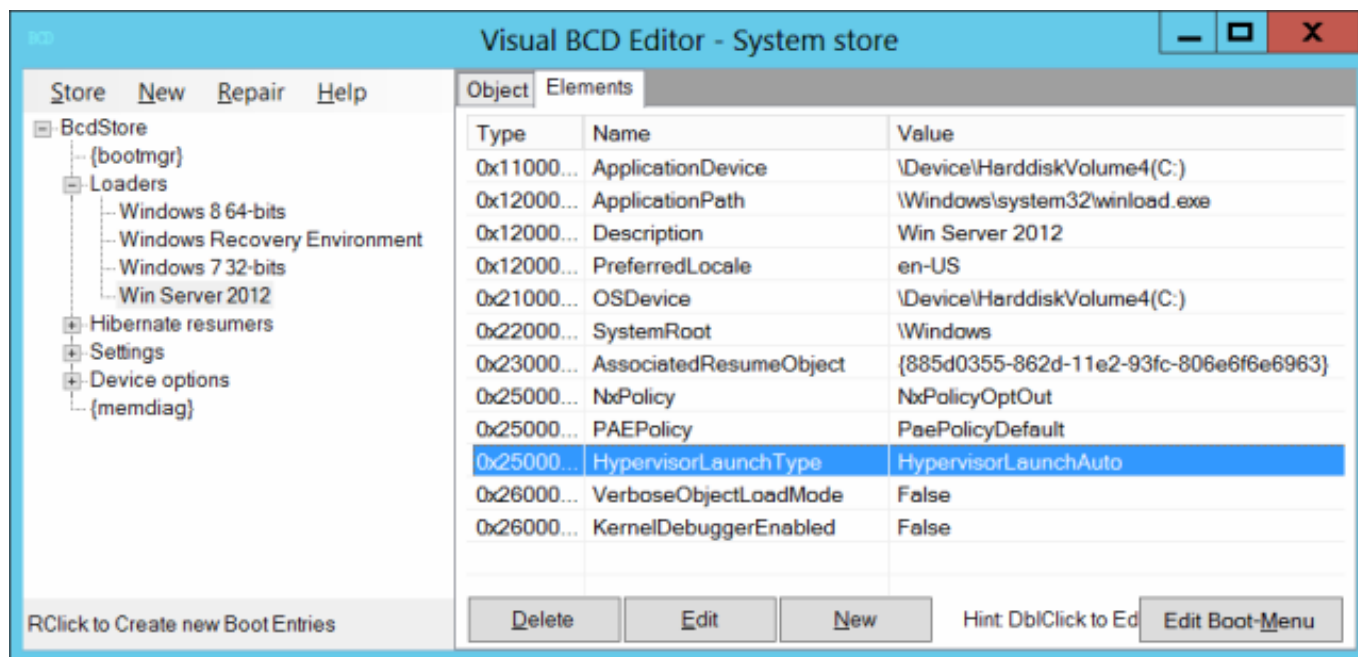
EasyBCD-a ili **Visual BCD Editor-a**.

Budući mi se učinio svestranijim, odabrah EasyBCD, znači, instalirah ga u Win 8. Sve ostalo je toliko jednostavno da me je sram išta više reći, ukratko, dodao sam boot loadera za Windows 7 i 2012 preko gumba Add New Entry, u tri koraka (vidi nižu sliku), pri čemu mi je ranije spomenuta bcdcfg.log služila samo kao podsjetnik. Ljudi, to više nije informatika, to je magija!

Time je priča za mene završila. Ali ne i za sekjuritimena jer evo njega nakon dva dana s prigovorom da, doduše, može bootati Windows Server 2012 ali mu ne radi servis Hyper-V kojega je dignuo u tom OS-u, pa time niti VM-ovi. Blage veze nisam imao da je dignuo Hyper-V ali ne htjedoh priznati previd već ga prikazah kao još jednu podvalicu, bolje da me smatra podmuklim nego nestručnim!

Problemčić sa hipervizorom namjerno riješih onim drugim alatom - Visual BCD Editorom, tek da i njega malo ispizam. Niže je prikazana baš ta situacija.

POZOR! Ne dajte se zavesti mojim manguparijama u ovom članku!

Prvo, spomenuti „sekjuriti ofisr“ dugogodišnji mi je kolega pa se često zabavljamo *bad guy* konverzacijama i pratećim smicalicama; njegove podatke nisam backupirao zato što sam bio siguran da je on to učinio... i sl.

Drugo, tema kojom se ovaj članak bavi važna je, dapače, u slučaju Windows OS-a čak maksimalno aktualizirana jer izlaskom Osmice i popularizacijom 64-bitne arhitekture sve je veća vjerojatnost da nas sistemce zadesi u članku opisana ili slična joj situacija. Uostalom, iznenađujuće puno onoga što naučimo o Windows boot sekvenci na Intel/AMD platformi – od BIOS-a i boot sektora diska/particije preko boot managera i OS loadera do tipova i broja particija... - primjenjivo je i na Linux. I obratno, dakako. Kako je to moguće? Zato što njihovo ponašanje u konačnici određuje firmware usađen u chipsete i kontrolere računalnih komponenta, eto.

I da zaključim: oba u članku spomenuta alata pokazala su svoju vrijednost. Svaka čast autorima! Pohvala i meni što sam se sjetio okoristiti time... :-))

čet, 2013-03-14 07:11 - Ratko Žižek **Vote:** 5

Vaša ocjena: Nema Average: 5 (1 vote)

Source URL: <https://sysportal.carnet.hr./node/1227>